

Regeringsrätten

Utbyte av boxinredning m. m. i svinhus

Besvär av TI angående hemmansägaren J:s inkomsttaxering år 1962. — J. hade yrkat avdrag för reparation av svinhus med tillhoppa 10.004 kr. — RR yttrade: Av handlingarna framgår att å svinhuset utförts omfattande arbeten bestående i att ytterväggarna med därtill hörande dörrar och fönster ersatts med nya, att bjälklaget helt bytts ut och nytt skullgolv lagts, att mekanisk utgödslinganordning installerats, att boxinredningen förnyats, att golvet försetts med ny slityta samt att elektriska ledningar lagts om. Med hänsyn härtill kan till avdragsgilla reparationskostnader ej hänföras annat än kostnaderna för golv och ny boxindelning samt för elektrisk installation och vissa andra smärre arbeten, vilka kostnader kan uppskattas till 4.000 kr. (RR:s utslag den 25/10 1967).

Värdeminskning av byggnad

Besvär av TI angående möbelhandlaren B:s inkomsttaxering år 1964. — För en byggnad, inrymmande utställningslokal med väggar av träregelkonstruktion, mellanbotten och yttertak av stål- och träprofiler samt grundlagd med stålstänger nedslagna till fast botten, medgav KR värdeminskningsavdrag efter 2 % per år med hänsyn till byggnadens konstruktion. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 17/10 1967).

En eller två taxeringar i samband med att rörelse sålts i början av ett år?

Besvär av TI angående leg. sjukgymnasten W:s inkomsttaxering år 1961. —

W., som drivit ett sjukgymnastikinstitut med kalenderåret som räkenskapsår, sålde rörelsen enligt kontrakt den 10/1 1961 för 15.300 kr att erlagga samma dag. Tillträdet skulle anses ha skett den 1/1 1961. För 1961 års taxering lämnade W. en deklARATION för år 1960, avseende rörelsen detta år samt tjänst och allmänna avdrag, samt en deklARATION för rörelsen den 1/1—den 10/1 1961, däri endast försäljningsvinsten uppgavs. — TN och PN åsatte endast en taxering, då överlåtelsen ansågs ha skett den 1/1 1961. Hos KR uppgav W. bl. a. att kontraktet innebar att köparen som ersättning för sitt arbete i rörelsen tiden den 1/1—10/1 1961 fått tillgodoräkna sig rörelsens överskott denna tid. — KR yttrade: W. har genom köpekontraktet överlåtit rörelsen den 10/1 1961. Det är i målet ostridigt att W. företagit bokslut i rörelsen per den 31/12 1960. Med hänsyn till vad W. upplyst angående omständigheterna vid försäljningen samt med avseende å beskaffenheten av förenämnda bokslut får W. jämväl anses på godtagbart sätt ha avslutat räkenskaperna för rörelsen per den 10/1 1961. På grund härav skall W. taxeras för två beskattningsår vid 1961 års taxering med ortsavdrag för båda beskattningsåren. — TI invände bl. a. att, även om rörelsen skulle anses ha upphört först den 10/1 1961, detta dock icke borde medföra åsättande av två taxeringar. Detta kunde jämföras med det fall att en person, som drev två särskilda rörelser med olika räkenskapsår, skulle åsättas allenast en taxering. Vidare borde icke två ortsavdrag tillgodoräknas W. för ett år. RR: Ej ändring. (RR:s utslag den 31/10 1967).

Anm.: Däremot ansåg RR enligt utslag s. d. att järnhandlaren P., som per 1/4 1959 ombildat sin rörelse till ett AB och som därför ville ha två taxeringar år 1960 — en för tiden 1/1 1958—31/3 1959 och en för tiden 1/4—31/12 1959 — skulle åsättas endast en taxering år 1960 (inkl. rörelsen 1/1 1958—31/3 1959).

Pension till företagschefs fränskilda hustru

Ett bilbolag hade vid 1964 års taxering yrkat avdrag för pension till fru E., som till 1951 varit gift med bolagets grundare. — RR ansåg att i målet icke förebragts sådana omständigheter att utbetalningen till fru E. — som före bolagets bildande erhållit skilsmässa från bolagets år 1956 avlidne grundare — kunde anses som en för bolaget avdragsgill omkostnad. (RR:s utslag den 5/10 1967).

Arbetsgivarens avskrivning av lån

Besvär av TI angående gruvarbetaren B:s inkomsttaxering år 1967. — B., som var anställd hos LKAB i Kiruna, hade 1946 fått ett subventionslån på 1.785 kr som avskrivits 1956. — PN beskattade inte B. härför, då bolaget årligen avskrivit viss del av lånet och slutavskrivningen år 1956 av 178 kr ansågs vara en ringa förman. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Såvitt utredningen i målet visar har LKAB icke i samband med den successiva avskrivningen av lånet befriat B. från skyldighet att — under de förutsättningar, som angavs i det för lånet gäl-

lande, av B. godkända kontraktet — återbeta belopp, motsvarande vad som avskrivits. Lånebeloppet 1.785 kr får därför anses ha i sin helhet efterskänkts år 1956. B. har därigenom tillförts skattepliktig intäkt av tjänst med samma belopp. Vid sådant förhållande och då han icke upptagit denna intäkt i sin självdeklaration och han därigenom föranlett att beloppet icke blivit beskattat vid ordinarie taxeringen, finner RR skäligt att eftertaxera B. för år 1957 för 1.800 kr. (RR:s utslag den 12/10 1967).

Skattskyldighet för icke utkvitterad pension

Tyghantverkaren D. beskattades av PN för honom tillerkänd sjukpension för år 1960, enär den varit tillgänglig för lyftning. Hos KR anförde D. att han inte utkvitterat och inte ämnade utkvittera beloppet, varför han inte borde skatta för detsamma. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 12/10 1967).

Fråga om skattskyldighet för montörsarbeten utomlands

Besvär av montören B. angående inkomsttaxering åren 1958 och 1960. — B. som var anställd som montör hos ett svenskt industriföretag, hade under åren 1956—1962 för företagets räkning i olika europeiska länder utfört tillsynsarbeten på anläggningar som levererats av det svenska företaget. Sedan B. år 1957 gift sig, hade han under 1958 skaffat en bostadslägenhet i Finspång som han därefter behållit. Under större delen av B:s vistelse i Polen 1957—1960 sammanbodde makarna där. — RR dömde olika ang. 1958 och 1960

års taxeringar. I båda målen fastslog RR att, med hänsyn till vad som upplysts rörande de omständigheter under vilka B. utfört sitt arbete, det för att B. skulle kunna anses ha bosatt sig utomlands måste krävas att han under avsevärd tid i följd arbetat utanför Sverige. Beträffande 1958 års taxering konstaterade RR att under år 1957 vistelsen i Polen omfattat endast tiderna den 26/1—den 24/3 och den 13/5—den 5/11 och att B. därför fick anses alltså ha varit bosatt i Sverige under nämnda år. Beträffande 1960 års taxering konstaterade RR att B. under tiden den 11/1 1959—den 17/11 1960 vistats i Polen med endast kortvariga avbrott för semester och att B. därför — oavsett att han utfört sitt arbete på flera olika platser — fick anses ha varit bosatt i Polen under tiden den 11/1—den 31/12 1959 (RR:s utslag den 17/10 1967).

Fördyrade levnadskostnader vid växlande arbetsplatser

Besvär av verkmästaren O. angående inkomsttaxering år 1961. — O., som i början av 1940-talet anställdes hos AB Skånska Cements Kalmar-avdelning, arbetade, sedan han överförts till bolagets nyöppnade avdelning i Oskarshamn, på byggen där från 1956 t. o. m. den 31/8 1961, varefter han arbetade på vissa andra platser. Under 1960 fick O. traktamenten för 341 dagar med 9.401 kr och yrkade vid taxering avdrag med samma belopp. TN medgav avdrag med 5.800 kr som skulle motsvara statligt traktamente för 270 dagar. — PN och KR medgav avdrag för endast hemresor.

RR yttrade: O. har uppgivit, att han

icke själv kunnat bestämma eller förutse sina blivande arbetsplatser. Bolaget har intygat, att O:s huvudsakliga uppgift vid Oskarshamnsavdelningen varit att sköta byggena på angränsande landsbygd, men att, då arbetsobjekten i själva Oskarshamnsområdet de senaste åren övervägt landsbygdsarbetena, det blivit nödvändigt att ta honom i anspråk även för byggen i Oskarshamn. Varaktigheten av dessa arbeten hade dock icke överstigit ett år och det hade vid varje arbetes början icke kunnat förutsättas, att vistelsen i Oskarshamn skulle bli längre än så. På grund av nu nämnda omständigheter har det — oavsett att arbetena i Oskarshamn sammanlagt pågått en längre tid — icke skäligen kunnat ifrågasättas att O., som har varit bosatt i Kalmar, för beskattningsåret bort ha tagit bostad i Oskarshamn. O. får därför anses berättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader under vistelsen där med belopp som skäligen må beräknas efter 18 kr för dag under 270 arbetsdagar eller till 4.860 kr. (RR:s utslag den 17/10 1967).

Merkostnader under kurs för utbildning av yrkeslärare

Besvär av TI angående yrkesläraren J:s inkomsttaxering år 1962. — J., som var bosatt i Kungälv och där anställd bland annat som lärare vid omskolningskurser, genomgick under tiden den 16/1—den 6/5 och den 14/8—den 19/12 1961 en av överstyrelsen för yrkesutbildning (KÖY) anordnad kurs för utbildning av yrkeslärare i Göteborg. Därvid uppbar han ersättning från KÖY med 1.020 kr för månad men ingen lön från anställningen i Kungälv. —

J. yrkade avdrag för facklitteratur med 220 kr. och för resor med egen bil mellan Kungälv och olika platser i Göteborg och Mölndal, dit kursen förlagts, med 1.980 kr. — Som intäkt redovisade J. under kursen uppbyren ersättning med 7.960 kr. — TN följde J:s deklaration men PN vägrade avdragen. — KR, där J. uppgav bl. a. att bilen utom för färd mellan bostaden och de olika arbetsplatserna använts för att frakta den tunga och skrymmande undervisningsmaterielen, medgav däremot avdragen. — RR yttrade: Enär särskild ersättning utgått för genomgång av ifrågavarande kurs och deltagandet i kursen, med hänsyn till sålunda och i övrigt upplysta omständigheter, är att jämställa med fullgörande av tjänst, skall ersättningen beskattas såsom intäkt av tjänst och avdrag medgivas för därmed förenade merkostnader, ändå att genomgången av kursen är ägnad att medföra högre kompetens. J:s avdragsgilla merkostnader bör skäligen icke beräknas till högre belopp än 1.500 kr. (RR:s utslag den 31/10 1967; en ledamot av RR anförde annan motive-ring).

Anm.: I ett par andra liknande mål, som avgjordes av RR samma dag, medgavs även avdrag för hemresor (ersättningen i form av traktamente ansågs avsedd att täcka i huvudsak endast merkostnader för uppehälle under kurstiden men inte utgifter för resor till hemorten), för dubbel hyra och för ökade matkostnader. Samma utgång blev det i ett den 6/11 1967 avgjort mål beträffande en instruktionsköterska vid en sjuksköterskeskola som av landstinget beviljats tjänstledighet med bibehållna avlöningsförmåner för att genomgå lärarlinjen vid Statens institut för högre utbildning av sjuksköterskor i Göteborg.

Folkskollärares deltagande i utbildningskurser

A. Folkskollärarynna, som med B-avdrag från lönen deltog i en av rektorn för folkskoleseminariet i Umeå där anordnad kurs, yrkade vid 1961 års taxering avdrag för fördyrade levnadskostnader, resor till familjen och facklitteratur. — PN och KR vägrade avdrag. — RR lämnade hennes besvär utan bifall, enär ifrågavarande avdrag avsåg utgifter, som icke kunde anses hänförliga till omkostnader för fullgörande av den tjänst, i vilken hon åtnjutit B-avdrag, och utgifterna därför icke var avdragsgilla. (RR:s utslag den 30/10 1967).

B. Folkskolläraren L. yrkade vid 1964 års taxering avdrag för fördyrade levnadskostnader m. m. under studier 4 månader vid universitetet. Enligt L. hade universitetsstudierna utgjort en förutsättning för fortsatt förordnande som ämneslärare på grundskolans högstadium. L. åberopade intyg av skolchefen i F. kommun i vilket uppgavs bl. a. att kommunen inte kunnat få lärare med akademisk examen utan måst förflytta flera av mellanstadiet lärare som ämneslärare på högstadiet. Skolchefen hade efter överläggning med läns-skoleinspektören framfört önskemålet att de på högstadiet tjänstgörande folkskollärarna skulle vidareutbilda sig, dvs. förvärva akademiska betyg, så att de kunde få fast förordnande på högstadiet. — PN och KR vägrade avdrag. — Likaså RR som även här förklarade att ifrågavarande studiekostnader icke kunde anses hänförliga till omkostnader för fullgörande av den tjänst i vilken L. åtnjutit lön med B-avdrag. (RR:s utslag den 6/11 1967).

C. Folkskollärare O., som deltagit i en fortbildningskurs för folkskollärare, yrka-

de vid 1961 års taxering avdrag för kostnader i samband med deltagandet med 1.512 kr. O. uppgav bl. a. att deltagandet var en förutsättning för att O., som inte avlagt svensk folkskollärexamen, skulle få behörighet till extraordinarie eller ordinarie tjänst. Avdraget vägrades. (RR:s utslag den 6/11 1967).

Periodiskt understöd till son som fullgör värnplikt

Besvär av järnhandlaren P. angående inkomsttaxering år 1960. — P., som yrkat avdrag för periodiskt understöd till en icke hemmaboende son med 2.000 kr, förvägrades avdraget av PN. — KR yttrade: P. har uppgivit att sonen bedrivit ingenjörstudier vid Tekniska läroverket i Hälsingborg och under tiden den 3/6 1959—den 23/2 1961 fullgjort värnpliktstjänstgöring samt därefter erhållit anställning vid AB Scania Vabis i Södertälje. Såvitt handlingarna utmärka har sonen icke haft anställning före tiden för värnpliktstjänstgöringen, under vilken P. utgivit ifrågovarande periodiska understöd. Med hänsyn till det anförda kan P. icke anses berättigad till avdrag för understödet. — RR: Ej ändring. (RR:s utslag den 31/10 1967).

Anm.: Jämför RÅ 1955 ref. 40 (Skattenytt 1956 sid. 42), samma utgång.

Förutsättningar för eftertaxering betr. schablontaxering av villafastighet

Besvär av S. angående eftertaxering för år 1960. — S., som hade deklarerat för en

villafastighet enligt konventionell metod, hade eftertaxerats av PN efter villaschablonen. — KR: ej ändring. — RR undanröjde dock eftertaxeringen och yttrade: Inkomsten av fastigheten hade såsom KR funnit, för ifrågovarande beskattningsår rätteligen bort beräknas enligt den så kallade villaschablonen Till stöd för eftertaxeringen har i formellt hänseende andragits att S. i sin deklaration använt ett formulär till bilaga avsett för taxering av bostadsfastighet enligt så kallad konventionell metod, varvid bland annat hyresintäkt redovisats och avdrag yrkats för reparationer. Bilagan har emellertid innehållit tillräckliga uppgifter för att åsätta korrekt taxering. S:s förfarande kan därför icke anses innebära att han lämnat oriktig uppgift. Icke heller kan han, genom att icke närmare ange karaktären av uthyrningen, anses ha underlåtit att lämna föreskriven uppgift. (RR:s utslag den 16/10 1967).

Åttioprocentregeln: återställande av försutten tid?

L., vars ansökan om tillämpning av den s.k. åttioprocentregeln inkommit efter utgången av kalenderåret näst efter taxeringsåret, ansågs inte kunna få denna försuttna tiden för ansökans ingivande återställd, då den i förordningen stadgade tiden för ingivande av sådan ansökan inte är av beskaffenhet att jämlikt 19 § regeringsformen kunna återställas. (RR:s utslag den 20/9 1967.)